

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget vedtoges med 117 stemmer (S, V, KF, SF, DF, CD, RV, EL og KRF) mod 2 (FP).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive sendt til statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Anden behandling af lovforslag nr. L 7: Forslag til lov om ændring af værnepligtsloven og lov om værnepligtens opfyldelse ved civilt arbejde. (Ændring af reglerne om udelukkelse af straffede værnepligtige, delvis ændring af Værnepligtsnævnets funktion og sammensætning, udvidelse af fristen for ansøgning om overførelse til civilt arbejde m.v.). Af indenrigsministeren (Thorkild Simonsen). (Fremsat 7/10 98. Første behandling 12/11 98. Betænkning 8/12 98).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Anden behandling af lovforslag nr. L 47: Forslag til lov om ændring af lov om individuel boligstøtte. (Ændrede beregningsregler for boligstøtte (BS 2000) og forenkling).

Af by- og boligministeren (Jytte Andersen). (Fremsat 21/10 98. Første behandling 3/11 98. Betænkning 11/12 98).

Der var stillet 21 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Pernille Frahm (SF):

Det er stadig væk ganske ufatteligt for SF, at man agter at gennemføre denne her reform af boligstøtten, når alle ved, at en af grundene til, at boligsikringen og boligydelsen stiger så voldsomt, er de stigende boligomkostninger. Opfordringerne til at tænke boligøkonomisk kan jo kun følges, hvis der er det store udvalg af lejligheder, som gør, at man har en chance for at økonomisere med sine boligudgifter.

At udgifterne til boligydelse er steget voldsomt de sidste år, er jo en direkte følge af den politik, som har været bakket op af regeringspartierne: længst muligt i eget hjem-politikken; man har skåret ned på antallet af plejehjem og dermed fået flere pensionister til at blive i en bolig, hvor de så har krav på boligydelse. I øvrigt er en del af boligydelsen dækket ind ved bidrag fra Den Sociale Pensionsfond. Vi mener, at det er et problem, at man på den måde tager penge fra folk, og at man på den måde også kommer til at ramme lige netop de grupper, som vi i et forlig tidligere på året forsøgte at tilgodese gennem pinsepakken.

Det ser nu ud til, at de penge, som de mennesker skulle have haft ekstra til rådighed, bliver skrabet ind igen igennem denne her reform. Det er vi meget vrede over i SF. Vi er meget vrede over, at man skærer ned, sådan så man ikke kun rammer folk, der har en indkomst ved siden af eller har en formue, men rammer folk, der ikke har andet end den bare pension. Et førtidspensionistægtepar med ét barn vil således, når denne reform er fuldt gennemført, stå

med en boligstøtte, der er mindre, 7.200 kr. mindre om året, end den er nu. Hvor skal de mennesker få de penge fra?

Jeg har breve fra folk, som siger, at hvis den her reform bliver gennemført, har de ingen alternativer, så er det posedametilværelsen, der venter.

Keld Albrechtsen (EL):

Man må sige, at det gennem udvalgsbehandlingen af den her sag er blevet dokumenteret, at det er lykkedes regeringen at fremsætte et forslag, der i sine konkrete konsekvenser virker stik modsat af den erklærede hensigt. Og det, der er forstemmende, er, at den kendsgerning tilsyneladende overhovedet ikke har givet anledning til nogen som helst anfægtelser hos boligministeren.

Da man fremlagde det her – og jeg husker, at det ikke alene var boligministeren, men også f.eks. Boligudvalgets ellers meget saglige og kompetente formand, hr. Kofod-Svendsen – gik man ud og sagde: Dette her skal kun ramme dem, der har for meget, dem, der har store formuer osv., men det skal ikke ramme dem, der ikke har råd. Det skal ikke ramme dem, der har de mindste indkomster.

Det var den erklærede hensigt med det forslag, som regeringen fremlagde, og som man senere indgik et forlig om bl.a. med hr. Kofod-Svendsen. Og hvad viser det sig så, når man får gennemgået de svar, som vi har stillet spørgsmål om i Folketingets Boligudvalg? Ja, så viser det sig, at de, der rammes, er de mennesker i dette land, som har de allermindste indkomster overhovedet, som har allermindst overhovedet tilbage til mad og de allermost elementære ting. Så viser det sig, at det er den ganske almindelige folkepensionist, som bliver ramt. Så viser det sig, at det er mennesker på Statens Uddannelsesstøtte, som bliver ramt. Så viser det sig, at det er enlige forsørgere med et barn f.eks., som bliver hårdt ramt.

Så viser det sig, at 559 mio. kr. af den samlede besparelse tages fra indkomster under 250.000 kr., og heraf ikke mindre end 226 mio. kr. fra indkomster under dagpengemaksimum på 140.000 kr. Det er altså målrettet de mennesker, som har de allermindste indkomster; dem har man udset sig som ofre for den her lov.

Og hvad sker der så, da disse besvarelser kommer tilbage til Folketingets Boligudvalg og jeg siger til ministeren, at det her jo virker stik mod sin hensigt? Ja, så siger ministeren her i

Folketinget den 25. november 1998, at den almindelige folkepensionist ikke vil opleve noget tab. Det er ministerens meddelelse til Folketinget. Lodret og stik imod alle kendsgerninger, direkte og faktisk i modstrid med hendes egne besvarelser til dette Ting kommer hun og meddelte, at den almindelige folkepensionist ikke vil blive ramt. Folketingets forretningsorden tillader ikke, at jeg anvender de vendinger, der ville være passende om en sådan ministers fremgangsmåde. Det tillader forretningsordenen simpelt hen ikke. Jeg synes, det er meget stærkt.

Nu viser beregninger, som Ældre Sagen har fået udarbejdet på baggrund af, at pensionisterne bliver ramt, at ganske almindelige pensionister bliver ramt. Hvis de f.eks. har en indkomst på 105.000 kr., mister de typisk 1.044 kr. om året. Hvis de har en indkomst på 125.000 kr., kan de komme helt op på et tab på 2.244 kr. om året. Og 125.000 kr. kan vist ikke siges at være nogen tårnhøj indkomst. Et pensionistpar med en indkomst på 150.000 kr. – det kan vist heller ikke siges at være fyrstegage – kan miste 1.068 kr. Det er blot nogle enkelte eksempler på kategorier af ganske almindelige folkepensionister, som rammes og rammes hårdt. Og ikke desto mindre fremturer ministeren med sin påstand om, at almindelige pensionister ikke rammes.

Jeg synes, det er forstemmende at opleve den form for parlamentarisk fremgangsmåde. Én ting er, at der er nogle ting, man ønsker at gennemføre, noget andet er, at man foregiver hensigter, og så gør det stik modsatte – at der er en så eklatant mangel på sammenhæng mellem ord og handling.

Mens vi har arbejdet med det her i Folketingets Boligudvalg, er der dukket det ene problem efter det andet op i sagsbehandlingen. Nu siger eksperter på dette her meget udviklede område til mig, at det ikke er til at finde ud af, i hvilket omfang overgangsbestemmelserne overhovedet beskytter folk, hvis det er sådan, at de ryger ud af systemet og skal ind i det igen. Det vil jeg godt bede ministeren forklare og eventuelt give et tilsagn om, at selv om de ryger ud af systemet og altså skal have en ny boligsikringsberegning, vil de stadig væk være beskyttet af overgangsreglerne, hvis det altså er sådan. Jeg har set efter i lovforslaget; jeg kan ikke finde en sådan beskyttelse nogen steder. Hvis den beskyttelse ikke er der, betyder det, at tusindvis af mennesker skal starte forfra; de

skal altså gå direkte ind på de nye regler og kommer altså til at få et stort tab.

Det betyder også – det vil jeg gerne spørge ministeren om – at det bliver praktisk taget umuligt for almindelige pensionister at flytte i ældrebolig. Ældreboligområdet går ganske enkelt med det her lovforslag totalt i stå. Det vil jo ikke være muligt at visitere en almindelig folkepensionist til en ældrebolig, hvis det er sådan, at man skal gå ind på de nye regler og ned på den boligydelse, som de nye regler giver mulighed for. Så kan man godt opgive alle tanker om at tilbyde folk en ældrebolig i fremtiden. Det bliver i hvert fald kun for velhavere.

Desværre er der utallige af den slags spørgsmål, som efterhånden dukker op. Og derfor er det efter min opfattelse slet ikke forsvarligt, at Folketinget vil vedtage det her lovforslag inden jul.

Men nu vil jeg også lytte til, hvad ministeren så har at sige som svar på de spørgsmål, som jeg har stillet her.

(Kort bemærkning).

Annie Lunde Hansen (CD):

Jeg vil gerne sige til hr. Keld Albrechtsen, at der er noget, han har misforstået, og noget, han ikke har læst.

I overgangsordningen er der ingen pensionister med en indkomst på under 110.000 kr., der kan miste mere end 500 kr. om året. Og går man ud af systemet og flytter ind i en ny bolig, går man igen ind på overgangsordningen i de år, der er tilbage af den, indtil den nye træder i kraft.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg har noteret mig de ændringsforslag, som CD har fået gennemført, og på kort sigt er det da en mindre forringelse. Men på lang sigt er resultatet jo det samme. Der er jo ingen ændring i slutresultatet. Det vil bare tage længere tid at nå til det, men slutresultatet bliver nøjagtig det samme. De kommer af med nøjagtig lige så mange penge om året, som de gjorde, før de ændringsforslag, som CD har stillet, blev vedtaget.

Så jeg synes, det er et problem; jeg synes, CD har et forklaringsproblem over for de folkepensionister, som skal af med flere penge i leje. Og det er jo i stik modstrid med det løfte, som blev givet til Danmarks lejere inden valget, nemlig at der ikke ville ske huslejestigninger. Det er i lod-

ret modstrid med det løfte, som man vandt folketingsvalget på.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg har godt lagt mærke til, at man har lavet nogle ændringsforslag, hvor man så har fordelt det med 500 kr. om året, således at for dem, der f.eks. mister 1.044 kr. – det eksempel, jeg nævnedes – bliver nedskæringen altså foretaget over 2 år og ikke over 1 år. Jeg kan ikke se, det ændrer noget som helst. Det, der jo er realiteten, er, at det er ganske almindelige folkepensionister, som rammes af denne lov og rammes hårdt.

Det er de mennesker, som ikke har råd, som man har udset sig, og det er jo kun en ganske lille del af den samlede besparelse, som rammer dem, der har de store formuer. Hvis det havde været det, der var hensigten, havde det været noget ganske andet. Så havde det været en fuldstændig fundamentalt anden lov, vi her havde tale om.

Så kommer der en bemærkning vedrørende overgangsreglerne. Jeg har godt hørt den påstand, som nu gentages. Problemet er, at lovforslaget er ubegribeligt på det punkt, og jeg har rådført mig med eksperter, som siger, at de ikke kan fortælle mig, hvordan lovforslaget skal fortolkes på det punkt. Det vil give anledning til en masse tvivlsager. Derfor spurgte jeg ministeren, om vi kan få en afklaring af det spørgsmål nu.

By- og boligministeren (Jytte Andersen):

Jeg må sige, at jeg har utrolig svært ved at forstå, hvad de politiske formål fra Enhedslisten og SF er, når man i den grad hæver stemmen, når man i den grad prøver at skræmme folk fra vid og sans uden begrundelser.

Nu er hr. Keld Albrechtsen måske undskyldt nogle af de spørgsmål, han stiller, for hr. Keld Albrechtsen havde ikke mulighed for at være til stede, da vi havde den tekniske gennemgang i Boligudvalget. Men der er altså ikke nogen grund til at sige, at der er nogen pensionister eller boligsikringsmodtagere, der falder ud af systemet. Det er sikret gennem overgangsregler, at alle bliver samlet op. Der er ikke nogen grund til, hverken på det punkt eller på andre punkter, at skræmme almindelige mennesker fra vid og sans.

De, der bliver ramt af det her forslag, er dem, der har høje indkomster. Det er også dem, der

har indkomster ud over folkepensionen, og det er dem, der har formuer. Og så er det dem, der har en ekstremt lav husleje, eksempelvis hvis huslejen er mindre end 833 kr. om måneden, tror jeg det er. De vil blive ramt af mindstebetalingen.

Men altså, for at slå det helt fast: Denne her reform fremtidssikrer boligstøtten – boligsikringen såvel som boligydelsen – i forhold til de mennesker, der har allermost brug for det. Og det er dem, som ikke har noget ud over deres folkepension, og som bor i boliger, hvor det er nødvendigt for dem at få en økonomisk støtte for at blive boende.

Til fru Pernille Frahm vil jeg sige, at med hensyn til billedet om, at nogle bliver posedamer, må man på det her punkt altså være langt væk fra virkeligheden, eller også må man have misforstået det her forslag fuldstændig og aldeles.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Jeg er altså lidt træt af, at by- og boligministeren ikke er i stand til at komme herop og svare ærligt på det her. Nu bliver det endnu en gang lagt frem, som om det er en omfordeling fra folk, der har meget, til folk, der ingenting har. Det er en besparelseslov. Det er en besparelse, der bliver gennemført her.

Hvad er det for en høj indkomst og stor formue, som SU-modtagere, der kommer til at miste omkring 2.700 kr. årligt, når denne her reform er fuldt gennemført, har? Hvad er det for en formue og høj indkomst, et pensionistægtepar har? Hvad er det for en stor formue og høj indkomst, som etbarnsfamilierne har? Hvad er det for en høj indkomst og stor formue, som et ganske almindeligt pensionistægtepar, som, når denne her reform bliver fuldt gennemført, kommer til at miste over 3.000 kr. årligt – hvad er det for en stor formue og høj indkomst, de er i besiddelse af?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu forsøger ministeren at mistænkeliggøre Enhedslistens hensigter med kritikken af det her forslag. Vores hensigter er ganske enkle, vores hensigter er at gøre opmærksom på, at man her vedtager et lovforslag, som virker stik mod sin erklærede hensigt – som rammer almindelige folkepensionister, selv om man havde lovet det modsatte.

Så enkelt er det jo. Og det kommer jo oveni, at vi jo havde en aftale med regeringen om pinsepakken. En aftale, som indeholdt en bestemt social profil, og hvori der også var en aftale om, at man ikke ved senere lovændringer skulle ødelægge denne sociale profil. Det gør man så alligevel.

Jeg håber da, at ministeren kan forstå, at når man på den måde underminerer en aftale, som vi har indgået med regeringen, så bliver vi faktisk ganske vrede. Det ligner jo ikke noget at drive politik på den måde, at først laver man en aftale med os, som indeholder en bestemt social profil, og bagefter går man hen og laver det stik modsatte med nogle andre, således at man ophæver den gavnlige virkning af det, vi havde lavet sammen.

Jeg synes ikke, ministeren besvarer mine spørgsmål. Jeg vil godt bede om at få svar også på det med ældreboligerne.

By- og boligministeren (Jytte Andersen):

Vi har sådan set ikke lagt skjul på, at der var tale om her, at der også skulle ske en beskeden besparelse; hvis det kan glæde fru Pernille Frahm, siger jeg det gerne fra Folketingets talerstol.

Mindre end 2 pct. af den samlede boligydelse bliver skåret af med det her forslag. Det betyder, at de 3.900 millionærer, som får boligydelse, ikke kan få det længere, i hvert fald ikke i det omfang, de får det i dag. Og det betyder, at de 19.600 husstande, som har mere end 500.000 kr., heller ikke kan få så meget i boligydelse, som de ellers ville få. Det betyder, at de pensionister, som har indkomster ved siden af deres pension på op til 375.000 kr., ikke vil kunne få boligydelse på samme måde, som de kan i dag. Og det betyder, at de folkepensionister, som har en indkomst på to hundrede og nogle og tres tusinde kroner, ikke længere vil kunne få en boligydelse.

Det er det, det betyder, og det synes jeg faktisk både SF og Enhedslisten burde glæde sig over og så prøve stille og roligt at se dels på bemærkningerne til lovforslaget, dels på besvarelsenerne på Boligudvalgets spørgsmål: Der er taget hånd om overgangsregler, der er taget hånd om ældreboliger, der er taget hånd om de folkepensionister, som ikke har andet og mere end deres rene folkepension. De vil ikke blive ramt.

De, der vil blive ramt, er den gruppe, som Enhedslisten og SF er optaget af, det er dem, der har en ekstremt lav husleje; en husleje, der

er lavere end 833 kr. om måneden. De vil blive påvirket af den mindstebetaling, for vi siger i lovforslaget, at alle selv skal have en forpligtelse til at betale mindst 10.000 kr. til deres egen husleje.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Regeringen har meget travlt med at sige, at alt, hvad den foretager sig, er at fremtidssikre. Det kan vi jo så grine af her om et år eller to, når regeringen kommer med ændringsforslag til det, som vi jo i hast behandler her i Folketinget i den her uges tid.

Men det, jeg vil sige, er, at Dansk Folkeparti ved tredje behandling stemmer imod det forslag her fra regeringen, og det gør vi rent faktisk ikke, fordi vi har modvilje mod ændringer, men fordi vi mener, at det forslag, der ligger, reelt er socialt forkert afbalanceret.

Ministeren var inde på den bundgrænse, som bliver etableret, og som regeringen jo selv har erkendt man teknisk godt kunne lave anderledes, så man kunne sikre, at de med de laveste indkomster ikke bliver ramt af det her spareforslag.

Det har regeringen ikke ønsket, og ministeren fremhæver jo da også her i sine svar fra talerstolen kun den ene side af mønten, kan man sige, nemlig den side, der handler om formuegrænse og om, at man eksempelvis har ekstrairndtægter ved siden af sin folkepension. Men ministeren kan ikke komme uden om, at en stor del af den besparelse, der skal findes på det her område, faktisk findes hos mennesker med de laveste indkomster i det her land, og det er ikke reelt socialt afbalanceret, som vi ønsker det, og derfor stemmer vi imod forslaget ved tredjebehandling.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Der er simpelt hen en voldsom ubalance mellem de skriftlige besvarelser og så den mundtlige retorik fra by- og boligministeren.

I den mundtlige retorik får den hele armen omkring dem med formuer og dem med en høj indkomst, men ifølge de skriftlige besvarelser fremgår det klart, at det er godt 80 mio. kr., man henter på dem, der har en formue, og dem, der har en stor indkomst, men hele denne reform skal hente over 700 mio. kr. – hvor henter man egentlig resten?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Den såkaldte sociale balance i det her forslag kan beskrives meget enkelt og kortfattet, nemlig på den måde, at ministeren selv har oplyst, at af en samlet besparelse på 728 mio. kr. stammer 226 mio. kr. fra indkomster under 140.000 kr., mens mindre end 100 mio. kr. stammer fra folk med store formuer, millionærerne, som ministeren kalder dem. Det er altså de allermindste indkomster, man er gået direkte efter at straffe med dette forslag.

Jeg har noteret mig, at ministeren nu har oplyst over for Folketinget, at overgangsordningerne er i orden, og at de også opfanger dem, som ellers plejer at ryge ud af overgangsordningerne. Ministeren har også oplyst, at der ikke skulle opstå det problem med visitation til nye ældreboliger, som jeg har gjort opmærksom på.

Jeg vil gennem skriftlige spørgsmål sikre mig, at det, som ministeren her har oplyst, er korrekt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-21 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Anden behandling af lovforslag nr. L 82: Forslag til lov om ændring af lov om statsgaranti til lån til forsøgsbyggeri. (Etablering af permanent ordning m.v.).

Af by- og boligministeren (Jytte Andersen). (FremSAT 13/11 98. Første behandling 25/11 98. Betænkning 8/12 98).